

“ถ้าผู้ชายร้องไห้ไม่เป็น”เหยื่อผู้ชายกับความรุนแรงและการล่วงละเมิดในครอบครัว

"Man don't cry": Male victims of domestic violence and abuse in family

วิจิตร แผ่นทอง¹, ภารณี เทพส่องแสง² และ ธิญญา พลัปลาทอง³
Wichitr Phantong¹, Paranee Thapongsang² and Tunya Pluplatong³
^{1,2,3}วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
^{1,2,3} Northern College, Thailand
Email: ¹phantong.wp@gmail.com; ²paranee06@gmail.com; ³Tunya-2508@hotmail.com

Retrieved November 4, 2022; Revised December 21, 2022; Accepted December 28, 2022

บทคัดย่อ

ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวที่สังคมมองผ่านหรือมองข้ามไป นั่นคือความรุนแรงในครอบครัวที่ผู้ชายเป็นผู้ถูกรังแก แต่ไม่มีใครพูดถึงต้องถูกปิดไว้ ด้วยคำที่ว่าผู้ชายเป็นเพศที่อ่อนแอและร้องไห้ให้ใครเห็นไม่ได้ “ถ้าผู้ชายร้องไห้ไม่เป็น” ผู้เขียนนำเสนอเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่กล่าวถึงความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นกับผู้ชาย สาเหตุของปัญหาการใช้ความรุนแรง ระดับความรุนแรง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรง ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้น กรณีตัวอย่างและผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงและแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในแง่มุมมองที่สังคมไทยมองข้ามไปและให้ความสำคัญไม่มากพอ แม้ผู้ชายจะสร้างการบาดเจ็บที่มากกว่าในความรุนแรงในของครอบครัว แต่สังคมไม่ควรมองข้ามความรุนแรงที่ผู้ชายได้รับจากการกระทำโดยผู้หญิง ความรุนแรงที่เกิดจากผู้หญิงเป็นผู้กระทำอาจดูเหมือนเล็กน้อยแต่ทว่าอาจส่งผลร้ายแรงกับผู้ชายได้เช่นกัน

คำสำคัญ: ความรุนแรงในครอบครัว; การล่วงละเมิดในครอบครัว; เหยื่อผู้ชาย

Abstract

The problem of domestic violence that society has overlooked is domestic violence against men, but none spoke about it. It was covered up with the words that "men must not express weakness and cry to anyone". In this study, the author will present the concept, theories, and research on domestic violence against men, causes of the problem with domestic violence, factors influencing domestic violence, characteristics of domestic violent behavior, case studies of violence, effects of domestic violence, guidelines preventing and solving problems in aspects that Thai society has overlooked and not given enough importance even if it's only a small part. Men inflict more injuries in domestic violence, but society should not underestimate the injuries men inflict on women. Violence committed by women may seem minor, but it can also have serious consequences for men.

Keywords: Domestic violence family; Family abuse; Male victims

บทนำ

ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นกับผู้ชายเป็นเรื่องที่ถูกซ่อนเร้นและยากที่คนทั่วไปจะรับรู้และเข้าใจว่าเป็นความจริง เป็นความจริงหรือเปล่าที่ผู้ชายตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในครอบครัว และการล่วงละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ เพราะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ชายได้ถูกมองข้ามไป เนื่องจากสังคมได้กำหนดไว้แล้วว่าความรุนแรงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากผู้ชายเป็นฝ่ายกระทำอยู่ฝ่ายเดียว เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมและมุมมองทางเพศ (Felson, 2002) มีงานวิจัยที่ตรงกันข้ามกับมุมมองของความรุนแรงที่เป็นหลักฐานการมีอยู่จริงของเหยื่อความรุนแรงที่เป็นผู้ชายที่มีมาอย่างยาวนาน (Cook, 2009) ในปี 1975 ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการสำรวจความรุนแรงในครอบครัวและรวบรวมข้อมูลเพื่อหาสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว และการรับมือกับความรุนแรงที่เกิดขึ้น พบว่าความรุนแรงในครอบครัวส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ และพบว่าจากการสำรวจอัตราการกระทำความผิดด้านความรุนแรงในครอบครัวใกล้เคียงกันมากในผู้ชายและผู้หญิง โดยพบว่าความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดจากผู้ชาย 12% และผู้หญิง 11.6% (Straus, 1995) เป็นที่น่าสังเกตว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวมีความสมมาตรทางเพศ และยังคงต่อเนื่องมาเรื่อย ๆ แสดงให้เห็นว่าผู้ชายก็สามารถตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในครอบครัวอย่างแท้จริง และผู้หญิงเป็นผู้กระทำความรุนแรงนั้น มีการตีพิมพ์งานวิจัย 82 เรื่อง ผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด 64,000 คน ที่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงเป็นผู้กระทำความรุนแรงทางร่างกายในอัตราที่เท่ากันหรือในความเป็นจริงที่สูงกว่าผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญ (Archer, 2000) มีงานวิจัยเกี่ยวกับเหยื่อความรุนแรงที่เป็นผู้ชายเพิ่มขึ้นเนื่องจากที่ผ่านมามองว่าเป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากผู้ชายกระทำแต่เพียงผู้เดียวต่อผู้หญิง และได้รับการยอมรับมากขึ้น มีงานวิจัยที่สนับสนุนให้เห็นว่าผู้หญิงกระทำความรุนแรงต่อผู้ชายโดยศึกษาจากผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวน 2.3 ล้านคน ที่มีประสบการณ์พบเจอความรุนแรงกับตนเอง (ผู้หญิง 1.6 ล้านคน และผู้ชาย 757,000 คน มีอายุระหว่าง 16-74 ปี) พบว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากมายที่ผู้ชายเป็นผู้ถูกกระทำ (Office for National Statistics, 2020) รูปแบบของความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย การล่วงละเมิดทางจิตใจ การบีบบังคับและควบคุมทางเพศ ความรุนแรงทางการเงิน การใช้กฎหมายควบคุม ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก (Hine et al., 2022) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ใช้ Gay, Bisexual และ Transgender: (GBT) เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ารูปแบบการใช้ความรุนแรงเพิ่มเติมได้แก่ การใช้คำพูด คำหยาบคายโดยเจตนา การข่มขู่ การหนีออกนอกบ้าน (Barnes & Donovan, 2018)

การศึกษาผลจากการที่ผู้ชายถูกกระทำความรุนแรงจากผู้หญิง พบว่าส่งผลเสียในระยะยาวกับผู้ชายต่อสภาพร่างกาย และจิตใจ นำมาซึ่งความชุกของการใช้แอลกอฮอล์ ความเครียดหลังถูกกระทำความรุนแรง การใช้สารเสพติดในทางที่ผิดโดยเฉพาะเหยื่อเพศชายที่เป็นพ่อพบว่าความสัมพันธ์กับเด็กได้รับผลกระทบ เช่น ครอบครัวแตกแยก การสิ้นสุดความสัมพันธ์ของพ่อแม่ การล่วงละเมิดทางกฎหมายโดยเฉพาะการใช้ศาลเยาวชนและครอบครัว มีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพจิตของเหยื่อความรุนแรงที่เป็นเพศชาย (Berger et al., 2016) อย่างไรก็ตามมีรายงานว่าผู้ชายที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงที่อาศัยอยู่กับผู้ล่วงละเมิดน้อยลงอย่างมากเนื่องจากการขอความช่วยเหลือไม่ได้รับความเชื่อถือเป็นความจริง แต่กลับถูกสันนิษฐานว่าเป็นผู้กระทำความรุนแรงเสียเอง ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นอุปสรรคในการขอความช่วยเหลือเนื่องจากมีส่วนหนึ่งที่ต้องอาศัยอยู่กับผู้กระทำความรุนแรง (Dutton & White, 2013) ส่วนความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ชายหลังหย่าร้างที่ประสบมีมากมายหลายรูปแบบ ได้แก่ ความรุนแรงทางวาจา การกล่าวหาใส่ร้าย การบังคับขู่เข็ญ การระงับการติดต่อกับเด็ก และจัดการความสัมพันธ์กับ

เด็ก (Humphreys & Thiara, 2003) ความรุนแรงด้านเสรีภาพ การสะกดรอยตาม การศึกษานี้บ่งชี้ว่าผู้ชายยังคงต้องทุกข์ทรมานหลังจากสิ้นสุดความสัมพันธ์ด้วยน้ำมือของอดีตคู่ครอง (Logan, 2019) จากการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการหาช่องทางให้บริการและช่วยเหลือสำหรับผู้ชายที่ถูกกระทำ ความรุนแรงเพื่อสะท้อนให้สังคมได้เห็นว่าผู้ชายเองก็ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงเช่นกัน การสร้างบริการที่ไม่แบ่งแยกเพศและหยุดการพิจารณาจากประสบการณ์ที่เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับผู้ชายที่เป็นเหยื่อของความรุนแรง (Hine et al., 2022) และมีแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ชายที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง (Huntley et al., 2019) นอกจากนี้ ข้อมูลจาก National Center for Injury Prevention and Control พบว่า 26% ของเกย์ และ 37% ของไบเซ็กชวล เคยถูกข่มขืน ถูกทารุณ และถูกติดตามโดยคนรักของตัวเอง ทำไมเวลาที่ผู้ชายเป็นผู้ถูกกระทำ แล้วสังคมไม่ค่อยสนใจมากนัก ทำไมการถูกคุกคามทางเพศของผู้ชายจึงกลายเป็นเรื่องขบขัน หรือเหมือนไม่มีอยู่จริง ในความเป็นจริงมีผู้ชายที่ถูกคุกคามทางเพศจำนวนมาก ทั้งจากผู้ชายกันเองและผู้หญิงด้วย บางคนถูกเจ้านายผู้หญิงคุกคามทางเพศ ผู้ชายจำนวนมากถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัด ในโบสถ์ ในค่ายทหาร โดยที่ไม่ได้สำรวจตัวเองด้วยซ้ำว่าการมองการที่ผู้ชายถูกคุกคามทางเพศเป็นเรื่องเล็ก และก็เป็นส่วนหนึ่งของชุดความคิดสังคมชายเป็นใหญ่ ที่กำหนดบทบาทว่าผู้ชายจะต้องเข้มแข็งปกป้องตัวเองได้ การที่ผู้ชายถูกผู้ชายด้วยกันคุกคามทางเพศจึงเปรียบเหมือนเขาได้สูญเสีย "ความเป็นชาย" ไปแล้ว หรือถ้าเขาถูกผู้หญิงคุกคาม สังคมก็กดดันให้เขาต้องรู้สึกดีที่มีผู้หญิงอยากได้เขา และหากเขายืนยันว่าไม่ชอบให้ผู้หญิงมาคุกคามทางเพศ บางคนก็จะกล่าวหาว่าเขาเป็นเกย์หรือเปล่า ทั้งที่ผู้หญิงที่ไม่ชอบให้ผู้ชายมาจูบโดยไม่ยินยอมก็ไม่ได้เป็นเลสเบี้ยน ดังนั้นหลายครั้งผู้ชายรู้สึกอายที่จะยอมรับว่าตัวเองถูกคุกคามทางเพศ ซึ่งจะแปลว่าเขาอ่อนแอ เรากำลังเผชิญกับวัฏจักรของปัญหาที่ร้ายแรง ที่ซึ่งมีความช่วยเหลือมีเพียงน้อยนิดและวัฒนธรรมของการปกปิดไม่พูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้น และมันยิ่งชัดเจนว่าเรากำลังเผชิญกับวัฏจักรของปัญหาที่ร้ายแรงที่ซึ่งความช่วยเหลือมีเพียงน้อยนิด มีข้อจำกัดในการเข้าถึงของผู้ตกเป็นเหยื่อ การบริการที่ไม่ทั่วถึงและวัฒนธรรมของผู้คนที่ไม่พูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้น ทั้งหมดนี้ยังตอกย้ำให้เรื่องที่เกิดขึ้นดูเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยาก (Barnes & Donovan, 2018)

ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมไทยมาช้านานก่อให้เกิดความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง พฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัวมีแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวถึงหลายทฤษฎีด้วยกันไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีจิตวิเคราะห์ การเรียนรู้ทางสังคม วัฒนธรรมย่อยของความรุนแรง ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของครอบครัว พัฒนาการครอบครัว ครอบครัวสตรีนิยม แนวคิดทฤษฎีเหล่านี้ได้อธิบายสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวทั้งในระดับบุคคลที่มองว่าความรุนแรงในครอบครัวเกิดจากการที่บุคคลใช้สัญชาตญาณแห่งความก้าวร้าวรุนแรงโดยไม่สามารถใช้เหตุผล และมีโนธรรมควบคุมได้ รวมไปถึงการเลียนแบบพฤติกรรมรุนแรงในระดับครอบครัว อธิบายสาเหตุของความรุนแรงว่าเกิดจากการสืบทอดพฤติกรรมและวัฒนธรรม ความรุนแรงจากพ่อแม่ ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่บิดาจางลง และการจัดสรรทรัพยากรในเชิงการสร้างอำนาจในครอบครัวในระดับของชุมชน อธิบายสาเหตุของความรุนแรงว่าเกิดจากสภาพชุมชนและวัฒนธรรมชุมชน ซึ่งนอกเหนือจากนี้ยังมีสาเหตุความรุนแรงในสังคมระดับมหภาคที่เกี่ยวข้องหรือส่งผลให้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวยังคงอยู่ต่อไป (Theeravut, 2018: 1-20) ดังนั้นบทความวิชาการนี้ผู้เขียนได้เขียนในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) สาเหตุของปัญหาการใช้ความรุนแรง 2) ระดับความรุนแรง 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรง 4) ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้น 5) ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรง 6) แนวทางป้องกันและ

แก้ไขปัญหาคือการใช้ความรุนแรง โดยประเด็นดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้ที่เข้ามาอ่านบทความวิชาการนี้ได้ทราบถึงสาเหตุของการเกิดปัญหา รวมทั้งได้ทราบถึงวิธีการและแนวทางการแก้ไข ปัญหา การใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ชายและลดผลกระทบที่จะตามมาจากปัญหาความรุนแรง รวมถึงให้มีอัตราการเกิดความรุนแรงในผู้ชายที่น้อยลงในอนาคต โดยผู้เขียนจะนำเสนอแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึงความคิดของผู้เขียนมานำเสนอโดยวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยมีเนื้อหา ดังนี้

สาเหตุของปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่ซับซ้อนและมีหลายสาเหตุ มีหลายปัจจัยที่ซับซ้อนระดับความรุนแรงในครอบครัวในชุมชนให้สูงขึ้น มีความแตกต่างระหว่างแรงผลักดันของความรุนแรงในครอบครัวและปัจจัยที่สามารถเพิ่มความเสียหายได้ สาเหตุความรุนแรงในครอบครัวในระดับสังคมนั้นซับซ้อน ซึ่งรวมถึงความไม่เท่าเทียมกันทางเพศเชิงโครงสร้างและทัศนคติของชุมชนและบรรทัดฐานทางสังคมเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงโดยทั่วไป หลักฐานแสดงให้เห็นว่าสาเหตุหลักของความรุนแรงในครอบครัวในชุมชนของเราคือความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ นั่นคือการกระจายอำนาจ ทรัพยากร และทางเลือกที่ไม่เท่าเทียมกันตามอัตลักษณ์ทางเพศของใครบางคน ตัวอย่างเช่น ในความสัมพันธ์ของแต่ละคน ความไม่เท่าเทียมกันนี้แสดงออกมาในความเชื่อที่ว่าผู้ชายมีสิทธิที่จะใช้อำนาจและควบคุมคู่ครองและลูกของเขา นอกจากนี้ยังสามารถแสดงความเชื่อที่ว่าคนที่มีความหลากหลายทางเพศไม่สมควรได้รับความปลอดภัยและการรวมตัวทางสังคม ความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นในทุกวัฒนธรรม ชุมชน และในทุกกลุ่มประชากร รวมทั้งอายุ เพศ และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความรุนแรงในครอบครัวเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมบีบบังคับและควบคุม ความรุนแรงในครอบครัวเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เป็นระบบ สาเหตุหลัก 10 ประการของความรุนแรงในครอบครัว (Klostermann & Stewart, 2006; World Health Organization, 2019)

1. ปัญหาทางจิต เหยื่อของความรุนแรงทางร่างกายอย่างรุนแรงมักจะป่วยทางจิตในเวลาต่อมา เช่น ความวิตกกังวล ความเครียด ภาวะซึมเศร้า โรคพิษสุราเรื้อรังและการพึ่งพายา ความผิดปกติของบุคลิกภาพต่อต้านสังคม และโรคจิตเภท หากผู้ได้รับความรุนแรงมีอาการป่วยทางจิตจะนำไปสู่ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งสู่ความรุนแรงในครอบครัวที่ควบคุมได้ยาก
2. ความยากจนและการว่างงาน การประสบปัญหาทางการเงิน การว่างงาน มีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้องกับ ความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าเหยื่อที่ถูกทารุณกรรม ในความยากจนมักขาดหนทางที่จะหนีจากสถานการณ์ ความรุนแรง และไม่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมาย
3. การศึกษา ทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมากในสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว
4. พ่อแม่วัยรุ่น การมีลูกและเลี้ยงลูกตั้งแต่อายุยังน้อยในขณะที่บุคคลนั้นยังไม่เรียนรู้ทักษะ สามารถนำไปสู่ความก้าวร้าว ความโกรธ หงุดหงิดและภาวะซึมเศร้า สิ่งนี้อาจเชื่อมโยงกับปัจจัยอื่น ๆ เนื่องจากผู้ปกครองที่อายุน้อยมีแนวโน้มที่จะเป็นโสด ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า
5. พฤติกรรมการรักษาความสัมพันธ์ กระบวนการทางความคิดที่ว่าความรุนแรงสามารถช่วยรักษาชีวิตสมรสได้ คู่รักหลายคนหันไปใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในการแต่งงานเพราะพวกเขาคิดว่านี่เป็นวิธีเดียวที่จะรักษา

คู่ครองไว้ได้ พฤติกรรมดังกล่าวแม้ว่าจะผิดแต่ก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อคงไว้ซึ่งความผูกพันอย่างไรก็ตามการปฏิบัติกรรข่มขู่หรือการล่วงละเมิดทางวาจา มีส่วนทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวมันจึงนำไปสู่การหย่าร้าง

6. โครงสร้างทางสังคม ความเท่าเทียมกันทางสังคมยังคงเป็นสาเหตุหนึ่งของความรุนแรงในครอบครัว และด้วยบทบาทหน้าที่ของคนในครอบครัว

7. ความแตกต่างทางวัฒนธรรม เมื่อคนสองคนจากวัฒนธรรมต่างกันตัดสินใจที่จะแต่งงานกัน ไม่จำเป็นที่พวกเขาทั้งสองจะต้องคุ้นเคยกับความแตกต่างในวัฒนธรรม อาจดูน่าตื่นเต้นในตอนแรกแต่เมื่อเวลาผ่านไปความแตกต่างทางวัฒนธรรมอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวได้หากคู่รักไม่ยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมด้วยวิธีการอย่างมีสติ

8. การป้องกันตัวเอง คู่สมรสหลายคู่สามารถใช้ความรุนแรงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือตอบสนองต่อการล่วงละเมิดของคู่ของตน นั่นหมายความว่าหากคู่หนึ่งใช้ความรุนแรงในรูปแบบใด อีกฝ่ายหนึ่งก็สามารถสะท้อนสิ่งเดียวกันได้ในทางกลับกัน

9. การใช้สารเสพติด การใช้แอลกอฮอล์และยาเสพติดสามารถนำไปสู่การเกิดขึ้นและเป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวได้ การดื่มและเสพยามากเกินไปอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการละเมิดต่อคู่สมรสได้ สิ่งนี้สามารถนำไปสู่รูปแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องตลอดไป

10. การนอกใจ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสมีขึ้นเพื่อให้เกิดความไว้วางใจและศรัทธา อย่างไรก็ตามในบางครั้งเมื่อความไว้วางใจถูกสงสัยก็อาจทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว หากคู่ชีวิตรู้สึกอีกฝ่ายหนึ่งไม่รักษาคำสัญญาของการแต่งงานและนอกใจ อาจคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นวิธีแก้ปัญหาและนำไปสู่อาชญากรรมและความรุนแรง

ระดับของความรุนแรงในครอบครัว

ระดับของความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวนั้น (Pongpan-anoosorn, 2013) สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. การล่วงละเมิดทางอารมณ์รวมถึงการบั่นทอนความรู้สึกมีค่าในตนเองของคุณผ่านการวิจารณ์อย่างต่อเนื่อง ดูแคลนความสามารถ การล่วงละเมิดทางวาจา การไม่ไว้วางใจและแสดงออกในลักษณะที่หึงหวง พยายามกีดกันอีกฝ่ายออกจากครอบครัวหรือเพื่อน ตรวจสอบว่าไปไหน โทรหาใคร และใช้เวลากับใคร ไม่อยากให้คุณทำงาน การขู่ว่าจะทำร้ายหรือทำให้คุณอับอายในทางใดทางหนึ่ง

2. การล่วงละเมิดทางจิตใจ การทำให้เกิดความกลัวโดยการข่มขู่จะทำร้ายร่างกายตนเอง คู่รักหรือลูก การทำลายสัตว์เลี้ยงและทรัพย์สิน บังคับให้แยกจากเพื่อน ครอบครัว โรงเรียนหรือที่ทำงาน

3. การล่วงละเมิดทางการเงินหรือเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับการสร้างหรือพยายามทำให้บุคคลหนึ่งพึ่งพาทางการเงินโดยการรักษาการควบคุมทรัพยากรทางการเงินทั้งหมด ระงับการเข้าถึงเงินและการจ้างงาน

4. การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายหรือพยายามทำร้ายคุณอนโดยการตี เตะ เฆาะ คั่ว หยิก ผลัก ตบ ดึงผม กัด ปฏิเสธการรักษาพยาบาลหรือบังคับให้ดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้ยา หรือใช้กำลังทางกายภาพอื่น ๆ ทั้งไว้ในที่ที่อันตรายหรือไม่คุ้นเคย ทำให้กลัวด้วยการข่มขู่โดยประมาท ใช้อาวุธเพื่อข่มขู่หรือทำร้าย บังคับให้คุณออกจากบ้าน กักขังคุณไว้ในบ้านหรือป้องกันไม่ให้คุณออกไปไหน ป้องกันไม่ให้คุณโทรหาตำรวจหรือไปพบแพทย์

5. การล่องละเมิดทางเพศ การบังคับให้คู่นอนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศเมื่อคู่นอนไม่ยินยอมก็ล่องละเมิดทางเพศ คู่นอนในทางผู้ชาย ต้องการมีเซ็กส์เมื่อคุณป่วย เหนื่อย หรือหลังจากถูกทุบตี ทำร้ายคุณด้วยอาวุธ หรือวัตถุประสงค์ระหว่างมีเพศสัมพันธ์

6. การสะกดรอยตาม รูปแบบพฤติกรรมใดๆที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อวินาศกรรม สร้างความรำคาญ หรือข่มขู่เหยื่อ กิจกรรมการสะกดรอยตามโดยทั่วไปรวมถึงการโทรศัพท์ซ้ำ ๆ จดหมายหรือของขวัญที่ไม่พึงปรารถนาทางไปรษณีย์ การสอดแนมที่ทำงาน บ้าน และสถานที่อื่น ๆ ที่เหยื่อรู้จักบ่อย ๆ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรงในครอบครัว

ปัจจัยที่ทำอิทธิพลและสามารถทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวนั้น (Wacharasin et al., 2018) ได้ทำการศึกษาพบว่าความรุนแรงในครอบครัวเกิดจากหลายปัจจัย ได้แก่

1. ความรุนแรงในครอบครัวที่ผ่านมาในอดีต ไม่ว่าจะเป็นการล่องละเมิดทางอารมณ์รวมถึงการบั่นทอนความรู้สึกรู้สึกมีค่าในตนเองของคนในครอบครัว การล่องละเมิดทางจิตใจ การล่องละเมิดทางการเงิน การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายหรือพยายามทำร้ายโดยการตี ตะปบเป็นต้น บังคับให้ออกจากบ้าน การล่องละเมิดทางเพศ การสะกดรอย ซึ่งจะส่งผลให้คนในครอบครัวเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมเหล่านั้นและกระทำเช่นเดียวกัน

2. ความไม่พร้อมในการเป็นพ่อแม่ หรือความไม่พร้อมของครอบครัวในการมีสมาชิกเพิ่มเนื่องจากการดูแลส่งผลต่อสภาพจิตใจทำให้เกิดความเครียดในการทำหน้าที่ของ

3. ด้านการสื่อสารในครอบครัว การสื่อสารที่ดีมีโอกาสเกิดความรุนแรงในครอบครัวน้อย

4. ด้านพฤติกรรม ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในปัจจุบันพบว่าครอบครัวที่มีสมาชิกที่ชอบบังคับขู่เข็ญ มีนิสัยก้าวร้าว อารมณ์ร้อน ดื่มสุรา มีความเครียดมาจากการทำงาน หรือในบางรายอาจมีสมาชิกที่ติดสารเสพติด จะมีโอกาสเกิดความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับครอบครัวที่สมาชิกไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว

5. ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีในการลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากสมาชิกในครอบครัวจะคอยดูแลช่วยเหลือกันเมื่อเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัว ไม่ปล่อยให้ย่ำแย่ตามลำพังหรือไม่เข้าเติม จะพูดคุยและร่วมกันแก้ปัญหาต่างๆของสมาชิกในครอบครัว

6. ด้านการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ เนื่องจากสื่อต่างๆที่นำเสนอผ่านช่องทางที่หลากหลายจะเป็นตัวชี้แนะให้บุคคลและสังคมคล้อยตามหรือปฏิบัติตามโดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงต่างๆทั้งการกระทำ คำพูด อาจทำให้สมาชิกในครอบครัวนำแนวทางเหล่านั้นมากระทำกับสมาชิกในครอบครัวครอบครัวได้

ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว

ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ((Hine et al., 2022; Weare, 2018) โดยมีลักษณะของพฤติกรรมดังต่อไปนี้

การหมิ่นเหยียดทางอารมณ์ ได้แก่ กลัวแฟนของตน กลัวที่จะทำให้แฟนโกรธและไม่สามารถแม้แต่จะไม่เห็นด้วยกับแฟน ถูกแฟนทำให้อับอายและขายหน้า

การห้ามทางจิต ได้แก่ แพนขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงกับ เขา/เธอ หรือ ต่อตนเอง เช่น การพูดว่า "หากเธอ ingsั้นไป ฉันจะฆ่าตัวตาย"

การทารุณกรรมทางเพศ ได้แก่ แพนบังคับมีเพศสัมพันธ์ กลัวที่จะปฏิเสธเมื่อแพนขอร่วมเพศด้วย แพนไม่ให้ความเคารพ ทว่าสนใจเพียงการตอบสนองความต้องการทางเพศของตนเท่านั้น แพนไม่สนใจต่อผลของการร่วมเพศหรือความรู้สึกของคุณ

การทารุณกรรมทางร่างกาย ได้แก่ ถูกแพนทำร้ายร่างกายโดยแพนเคยยึดไม่ให้ขยับ ผลัก หรือแม้กระทั่ง ต่อยเตะหรือปาของใส่

พฤติกรรมทางการควบคุม ได้แก่ แพนพยายามห้ามไม่ให้พบกับเพื่อน ถูกห้ามไม่ให้ติดต่อครอบครัว ถูกบังคับให้เลือกระหว่างแพนกับครอบครัวและเพื่อน แพนยืนยันว่าต้องการจะรู้ว่าอยู่ที่ไหนตลอดเวลาและขอให้ อธิบายเหตุผลของทุกอย่างที่ทำ แพนจะโมโหมากหากพูดกับคนอื่น แพนคาดหวังให้ขออนุญาตก่อนจะดูแล สุขภาพตนเอง แพนกำหนดชุดที่ใส่และรูปแบบที่ปรากฏในสาธารณะ

ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดกับผู้ชายเป็นเรื่องยากที่คนทั่วไปจะรับรู้และเข้าใจว่าเป็นความจริง ที่ผู้ชายตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในครอบครัว และการล่วงละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ เพราะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ชายได้ถูกมองข้ามเนื่องจากสังคมได้กำหนดไว้แล้วว่าความรุนแรงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากผู้ชายเป็นฝ่าย กระทำ ผู้เขียนจึงขอยกตัวอย่างของผู้ชายที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงและการล่วงละเมิดในครอบครัวดังต่อไปนี้

กรณีตัวอย่างของผู้ชายที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงและการล่วงละเมิดในครอบครัว

ตัวอย่างที่ 1 ดร.ชิวอน เวียร์ จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแลงคาสเตอร์ ในอังกฤษ ผู้ศึกษาเรื่องการ บังคับให้ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์แบบสอดใส่ ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่มีการวิจัยหัวข้อนี้ในสหราชอาณาจักร โดยรวบรวม ข้อมูลจากผู้ชายกว่า 200 คน ผ่านการสำรวจทางออนไลน์ระหว่างปี 2016-2017 และวิจัยชิ้นล่าสุดทำขึ้นจากการ สัมภาษณ์ชาย 30 คนแบบตัวต่อตัว ระหว่างเดือน พ.ค. 2018 - เดือน ก.ค. 2019 ซึ่งเผยให้ทราบถึงรายละเอียด ต่าง ๆ เกี่ยวกับบริบทแวดล้อมของการก่อเหตุลักษณะนี้ เช่น การเกิดเหตุ ผลที่ตามมา และการตอบสนองของ ระบบงานยุติธรรม อาสาสมัครที่เข้าร่วมการศึกษาทั้งหมดได้รับการปกปิดชื่อจริง หนึ่งในอาสาสมัครมีนามสมมติว่า "จอห์น" เรื่องของจอห์น จอห์นเล่าว่า สัญญาณแรกที่ทำให้รู้ว่ามีคามผิดปกติในความสัมพันธ์ของเขาก็คือตอนที่ แพนของเขาเริ่มทำร้ายตัวเอง โดยหลังจากเกิดเหตุที่น่าตกใจจนเขาต้องรีบนำตัวเธอส่งห้องฉุกเฉิน ทั้งคู่ก็ใช้เวลา พุดคุยกันหลายชั่วโมงเพื่อหาเหตุผลทางจิตวิทยาที่ทำให้เกิดเรื่องนี้ ราว 6 เดือนต่อมา แพนที่เธอจะทำร้ายตัวเอง เธอเริ่มหันเป้าหมายมาที่จอห์น "ผมกำลังนั่งอยู่ในห้องนั่งเล่น เธอเดินออกมาจากห้องครัว แล้วก็ชกเข้าที่จมูกผม อย่างแรง และวิ่งหัวเราะออกไป" จอห์น เล่า "นับจากนั้นก็เริ่มเกิดความรุนแรงขึ้นเป็นประจำ" จอห์นบอกว่า เธอพยายามขอความช่วยเหลือจากแพทย์ทั่วไป ซึ่งส่งชื่อเธอต่อไปยังนักจิตวิทยา แต่เธอกลับไม่เคยไปรับการรักษา เลย เธอมักกลับจากที่ทำงานแล้ว "เรียกร่องขอมิเชลล์" เขาเล่า "เธอมักแสดงพฤติกรรมรุนแรง จนถึงขั้นที่ทำให้ผม หวาดกลัวเวลาที่เธอกลับจากที่ทำงาน" ครั้งหนึ่งจอห์นตื่นขึ้นมา และพบว่าแพนใช้กุญแจมือล็อกแขนขวาเขาไว้กับ หัวเตียงเหล็ก จากนั้นเธอก็ใช้ลำโพงข้างเตียงทูปหัวเขา แล้วใช้เชือกมัดแขนอีกข้าง และพยายามจะบังคับให้เขามี เพศสัมพันธ์ด้วยความหวาดกลัวและความเจ็บปวดทำให้จอห์นไม่สามารถทำตามคำสั่งของเธอได้ เธอจึงทุบตีเขา ซ้ำ ๆ แล้วทิ้งให้เขาถูกล่ามติดกับเตียงต่อไปอีกครั้งชั่วโมง ก่อนที่จะกลับมาปล่อยเขาเป็นอิสระ หลังจากนั้นเธอ

ปฏิเสธจะพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากเธอต้งห้อง พฤติกรรมรุนแรงของเธอก็เริ่มลดลง แต่หลังจากลูกเกิดมาได้เพียงไม่กี่เดือน จอห์นก็ตื่นขึ้นมาในคืนหนึ่งแล้วพบว่าตัวเองถูกจับใส่กุญแจมือลือคไว้กับเตียงอีกแล้ว เขาเล่าว่า แฟนเอายาไวอากร้ายัดปากแล้วอุดปากเขาไว้ “ผมไม่สามารถทำอะไรได้เลย” จอห์นกล่าว “หลังจากนั้นผมเข้าไปอาบน้ำแล้วนั่งอยู่ใต้ฝักบัวอยู่นานเท่าใดก็ไม่รู้ แต่ในที่สุดผมก็เดินลงไปชั้นล่าง แต่สิ่งแรกที่เธอพูดกับผมตอนที่ผมเดินเข้าไปในห้องก็คือ “มือค่านี้อะไรกินบ้าง” เวลาจอห์นเล่าเรื่องนี้ให้คนอื่นฟัง ผู้คนมักไม่เชื่อในสิ่งที่เขาพูด “ผมมักถูกถามเสมอว่า ทำไมผมไม่ย้ายออกจากบ้าน มันคือบ้านที่ผมซื้อไว้สำหรับลูก ๆ และยังมีเหตุผลทางการเงินด้วย ผมถูกผูกมัดให้อยู่ในความสัมพันธ์นี้ด้วยเหตุผลทางการเงิน” เขาอธิบาย “ผมยังคงเจอคนไม่เชื่อที่ถามว่า “ทำไมคุณไม่ทุบตีเธอกลับไปล่ะ” ผมเจอคำถามแบบนี้บ่อยมาก มันเป็นเรื่องที่พูดง่ายแต่ทำยาก ผมคิดว่าผมน่าจะหนีออกมาให้เร็วกว่านี้ (Weare, 2018)

ตัวอย่างที่ 2 นายเอ ทักมาในเฟซบุ๊กเมสเซนเจอร์หลังเห็นโพสต์ตามหาเพศชายที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศและยินดีที่พูดถึงประสบการณ์ของตัวเอง เรานัดเจอกันไม่นานหลังจากนั้น เขาขอให้สัมภาษณ์แบบไม่เปิดเผย เพราะยังกังวลอยู่ว่าสังคมและคนรอบตัวจะคิดอย่างไร เพราะนี่คือการพูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อหลายปีมาแล้วให้คนอื่นได้ฟังเป็นครั้งแรก วันนั้นเขานัดเจอกันที่ห้องของอีกฝ่ายเมื่อเขาเข้าไปในห้อง เขาพบว่ารูปร่างของคนตรงหน้าไม่เหมือนในรูปและไม่ตรงกับภาพที่เจอมาก่อนพบกัน เขาถูกล่วงละเมิดทางเพศในห้องนั้น เขาเดินออกมาพร้อมความรู้สึกแย่ที่สุดในชีวิต ตอนแรกเขาถามตัวเองว่า เขาจะบอกใครไหม? จะแจ้งตำรวจไหม? แต่ก็คิดว่าเขาเป็นฝ่ายยินยอมที่จะเดินเข้าไปในห้องนั้นเอง ที่สำคัญเขายังไม่ยอมให้สังคมรู้เรื่องนี้ และไม่ยอมทำให้มันเป็นเรื่องใหญ่ “สิ่งที่ทำก็คือ กดมัน แล้วลืมมันไปซะ” เมื่อบาดแผลสมานกับตัวตนหลังเหตุการณ์วันนั้น แม้เขาจะพยายามทำตัวยิ้มแย้มเหมือนเดิม แต่ไม่มีอะไรเหมือนเดิมอีก จากผู้ชายที่เคยมั่นใจและกล้าพูดในสิ่งที่ตัวเองคิด กลับปิดตัวเองอ่อนไหว และไม่กล้าโต้เถียงกับคนอื่น เขามักจะนั่งคุกเข่าและกอดตัวเองบ่อย ๆ สิ่งที่เขาเป็น คือ การพยายามลดทอนปัญหา เป็นการตอบสนองที่ช่วยให้สามารถใช้ชีวิตต่อไปได้ในระยะหนึ่ง ผู้ประสบเหตุการณ์เดียวกันมักจะพยายามใช้ชีวิตราวกับว่า การล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดขึ้น ไม่ได้ส่งผลใดต่อชีวิตของตนเอง นอกจากลักษณะนิสัยที่เปลี่ยนไป การถูกละเมิดในวันนั้นยังส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเขาด้วย ทุกวันนี้เขาไม่สามารถถึงจุดสุดยอดได้ หากไม่ได้มีเช็ทส์ที่รุนแรง หลังวินาทีแห่งความสุขชั่วคราวผ่านไป เขามักต้องเผชิญหน้ากับตัวเองที่รู้สึกเจ็บปวดทั้งกายและใจ สับสนว่าทำไมตัวเองถึงยอมให้อีกฝ่ายกระทำรุนแรงแบบเหตุการณ์ในครั้งนั้นอีก “ผมรู้สึกว่าการนี้ควรเป็นเรื่องที่ต้องพูดออกมา แต่มันกลับกลายเป็นว่าถ้าผมพูดออกไปคนจะมองว่าคนนี้อ่อนแอนะ ทำให้ตัวเองไปอยู่ในสถานการณ์นั้นได้ไง เป็นผู้ชายนะ ผู้ชายไม่ควรจะเจออะไรแบบนี้ไม่ใช่หรือ?” ไม่อยากถูกมองว่าอ่อนแอ คืออีกแรงกดดันที่ทำให้เขาไม่เล่าเรื่องนี้ให้ใครฟัง ทั้งครอบครัวและเพื่อนสนิท ในสังคมที่การล่วงละเมิดทางเพศเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศ น้อยครั้งที่เราพูดถึงการล่วงละเมิดทางเพศ โดยพูดถึงเพศชายในฐานะผู้ถูกกระทำ ความเป็นชายที่ถูกคาดหวังให้เข้มแข็ง ซ้อนทับกับภาพลักษณ์ที่คนส่วนหนึ่งมีต่อคนที่มิรสนิยมทางเพศแบบเดียวกันกับเขา “อ้าว เช็ทส์ก็เป็นสิ่งที่เกย์ชอบอยู่แล้วอยากเอาอยู่แล้วไม่ใช่หรือ?” “เป็นผู้ชายไม่เสียหายปะ?” เขาไม่อยากจะยินคำตัดสินแบบนี้ และต่อให้ไม่ใช่เขา ใครกันอยากได้ยิน? “รู้สึกว่าการนั้น ถ้าแค่มิใครสักคนที่เราสามารถพูดเรื่องนี้ได้แล้วจะไม่ถูกตัดสิน จะไม่ถูกมองว่าเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ อย่างนั้น แคฟังเราจริง ๆ ว่ามันคืออะไร ก็จะได้ ก็จะได้รู้สึกดีกว่านี้” (Voice online, 2018)

ตัวอย่างที่ 3 คนทุกเพศทุกวัยสามารถตกอยู่ในความสัมพันธ์ที่มีการทำร้าย ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์แบบใด รายได้เท่าไรก็ตาม ทว่ามีลักษณะบางอย่างที่ผู้กระทำและเหยื่อมักมี สถาบันสนับสนุนทางเลือกสำหรับความรุนแรงบรรยายผู้กระทำว่ามัก ขี้ใจกล้าและขี้อวด มีความมั่นใจที่ล้นหลาม มีการแกว่งของอารมณ์ หรือมีประวัติการใช้ความรุนแรงหรือโมโห พยายามแยกตัวแฟนออกจากครอบครัว เพื่อน และเพื่อนร่วมงาน และมีแนวโน้มที่จะว่าโทษสิ่งอื่น Centre for Promoting Alternatives to Violence ส่วนเหยื่อในความสัมพันธ์ที่มีการทำร้ายมักมีลักษณะเช่น บาดแผลตามร่างกาย หายไปจากที่ทำงานหรือโรงเรียน มีความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์หรือบุคลิกภาพ ต้มแอลกอฮอล์หรือใช้ยาเสพติดมากขึ้น และออกห่างจากครอบครัวและเพื่อน เหยื่ออาจโทษว่าความรุนแรงมีต้นเหตุจากตนเองเพื่อลดความรุนแรงของอาชญากรรม สิ่งนี้มักทำให้เหยื่อเลือกที่จะอยู่ในความสัมพันธ์ที่มีการทำร้าย อเล็กซ์ คีล ตัดสินใจเปิดเผยตัวและเล่าเรื่องราวผ่านสื่อ เพื่อสร้างความตระหนักรู้ในสังคมว่าผู้ชายก็สามารถตกเป็นเหยื่อได้ และเขาก็เชื่อว่าเหยื่อไม่ว่าจะเพศไหน straight หรือ LGBTQ ก็จำเป็นต้องออกมาพูดเรื่องที่เกิดขึ้นในทางหนึ่งก็เพื่อเยียวยาตัวเองจากบาดแผลทางจิตใจ (ถึงอย่างนั้นก็พบว่ามีบางกรณีที่เหยื่อออกมาเล่าเรื่อง แต่ถูกอีกฝ่ายฟ้องกลับ) อย่างไรก็ตาม อเล็กซ์ คีล ถูกแฟนสาวยึดแอกเคานต์เฟสบุ๊ก ห้ามเขาติดต่อกับเพื่อนหรือครอบครัว กักขังและปล่อยให้หิวโหยอยู่ในห้องเป็นเวลาหลายวัน รวมถึงใช้น้ำร้อนลวกและอาวุธอื่น ๆ ในการทำร้ายจนร่างกายเขาอยู่ใกล้ความตายแค่เอื้อม สิ่งที่ทำให้เขารอดพ้นมาได้คือการแจ้งความโดยเพื่อนบ้าน ดังนั้นนอกจากการที่เหยื่อต้องพยายามพาตัวเองออกจากความสัมพันธ์ที่มีความรุนแรง การสอดส่องหรือการยื่นมือเข้าช่วยของคนรอบข้างก็เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยเหยื่อได้ และคำว่า ‘ผิวเมียมตีกัน’ ก็ไม่ควรถูกใช้เพื่อกันคนอื่นออกหรือลดทอนระดับความรุนแรงที่เกิดขึ้น (Birchell, 2019)

ตัวอย่างที่ 4 นางสาวจอร์แดน เวิร์ธ ชาวอังกฤษวัย 22 ปี เพิ่งถูกตัดสินจำคุก 7 ปี 6 เดือน จากการทำร้ายร่างกายแฟนหนุ่มจนบาดเจ็บสาหัส ซึ่งนี่คือครั้งแรกของประเทศอังกฤษที่ผู้หญิงถูกตัดสินโทษจากการก่อความรุนแรงในคูรััก โดยผลสำรวจเมื่อปี 2009 ระบุว่ากว่า 40% ของเหยื่อความรุนแรงในคูรัักเป็นผู้ชาย เพียงแต่พวกเขาออกมาร้องเรียนกันน้อยมาก ส่วนหนึ่งเป็นผลพวงจากสังคมชายเป็นใหญ่ ที่เพศชายอยู่ห่างไกลจากคำว่าเหยื่อมากกว่าเมื่อเทียบกับเพศหญิง ทำให้ผู้ชายหลายคนยากที่จะออกมายอมรับว่าตนเองกำลังถูกทำร้ายอยู่ (Adetunji, 2018)

ตัวอย่างที่ 5 สเตราส์ Strauss, Murray A. (2005: 55) "Women's Violence Towards Men Is A Serious Social Problem." อ้างว่าแม้ผู้ชายจะสร้างการบาดเจ็บที่มากกว่าในความรุนแรงในครอบครัว นักวิจัยและสังคมไม่ควรมองข้าม อาการบาดเจ็บที่ทำโดยผู้หญิง โดยเขายังบันทึกว่าการกระทำโดยผู้หญิงอาจดูเหมือนเล็กน้อย ทว่าอาจส่งผลร้ายแรงได้ การทำร้ายแบบเล็กน้อย โดยผู้หญิงเป็นปัญหาใหญ่เช่นกัน แม้ว่าผู้หญิงไม่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ แต่ก็ทำให้ผู้หญิงตกอยู่ในอันตรายจากการเอาคืนที่ร้ายแรงกว่ามากโดยผู้ชาย การที่จะจบการทำร้ายผู้หญิงจะต้องหยุดสิ่งที่หลายคนเรียกว่าเป็นรูปแบบที่ไม่เป็นอันตราย เช่น การตบ เตาะ หรือ โยนสิ่งของใส่ผู้ชาย ผู้ยังคงพฤติกรรมนี้ออกอาจและไม่ยอมฟังเหตุผล มีงานวิจัยที่ใช้เวลาศึกษา 13 ปี พบว่าการรุกรานและกระทำความรุนแรงของผู้หญิงต่อผู้ชายมีความสำคัญเท่า ๆ กับโอกาสการใช้ความรุนแรงของผู้ชายในการทำนายความน่าจะเป็นของความรุนแรงโดยรวมด้วยเวลาที่ความรุนแรงต่อคู่ครองเกิดขึ้นจากทั้งสองฝ่าย ทั้งเกิดจากผู้หญิงและผู้ชายเป็นตัวเริ่ม (Capaldi et al., 2005)

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้ทราบว่าตัวเลขสถิติของเพศชายที่แจ้งว่าเคยถูกระทำนั้นน้อยกว่าจำนวนที่แท้จริง เพราะพวกเขามักเลือกที่จะปิดบังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การตัดสินใจของ เอ ก่อนหน้านี้ว่าจะไม่บอกใคร อาจช่วยตอบคำถามส่วนหนึ่งว่าทำไมตัวเลขสถิติจึงเป็นเช่นนั้น ส่วนความกล้าหาญของเขาที่เลือกแบ่งปันสิ่งที่เก็บไว้นาน อาจกำลังบอกว่าต่อจากนี้เราจะมีพื้นที่ที่เปิดกว้างขึ้น เพราะรอบตัวของเรายังมี เอ อีกหลายคนที่เป็นบาดแผลไว้ไม่ได้รับการเยียวยา และหากเจอคู่รักทำร้ายร่างกายกันอยู่ตรงหน้าคุณจะทำอย่างไร 1) ยื่นมือเข้าช่วย 2) แอบยื่นมองอยู่ห่าง ๆ หรือ 3) ถ่ายคลิป ไม่ว่าคุณเลือกข้อไหน ทั้งคู่อาจจะกลับไปดีกันในอนาคตที่แน่ ๆ ไม่ฝ่ายใดก็ฝ่ายหนึ่งคงบาดเจ็บทั้งร่างกายและจิตใจและสิ่งที่คุณเห็นอยู่ตรงหน้าก็นับเป็นอาชญากรรม เป็นความรุนแรงในครอบครัวอย่างหนึ่งที่กินความทั้งการทำร้ายร่างกายโดยตรง การใช้คำพูดทำร้าย การบีบบังคับจิตใจ และการข่มขู่ทางเพศ และยิ่งกว่านั้นเหยื่อไม่ได้มีแค่หญิงสาวเพราะหลายครั้งผู้ชายก็ตกเป็นเหยื่อด้วยเช่นกัน

ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดกับผู้ที่ถูกกระทำนั้นจะส่งผลให้ต้องเผชิญกับผลกระทบต่อเนื่องและทำลายหลังจากอดทนต่อการถูกล่วงละเมิดทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ อาจต้องใช้เวลาในการปรับตัวให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้กระทำความผิดใช้ความรุนแรงอย่างรุนแรงและกระทำการดังกล่าวเป็นระยะเวลานาน แม้ว่าการจัดการอย่างดีกับความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นแต่กระบวนการเยียวยาสามารถช่วยให้ผู้ถูกกระทำมีความรุนแรงพัฒนาความเข้มแข็งภายในและลดความหวาดกลัวต่อความปลอดภัยสำหรับตนเองและครอบครัว ในการก้าวไปสู่การฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ การฟื้นฟูและเยียวยาต้องใช้เวลา ผลกระทบของการบาดเจ็บนี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เนื่องจากการตอบสนองของแต่ละบุคคลต่อความเครียด อายุ ความถี่และความรุนแรงของการถูกทำร้ายต่างกัน (Tuila et al., 2020)

ผลกระทบทางกายที่พบเห็นได้แก่ รอยฟกช้ำบนหรือรอบดวงตา มีรอยแดงหรือม่วงที่คอ ข้อมือเคล็ดหรือหัก ความเหนื่อยล้าเรื้อรัง หายใจถี่ ตึงเครียดของกล้ามเนื้อ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการกินและการนอนหลับ รวมถึงเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ

ผลกระทบทางจิตใจที่พบบ่อยจากความรุนแรงในครอบครัวที่พบเห็นได้ คือ โรคเครียดหลังเหตุการณ์สะเทือนใจ รวมถึงการย้อนอดีตฝันร้าย ความวิตกกังวลอย่างรุนแรง และความคิดที่ควบคุมไม่ได้ มีภาวะซึมเศร้า รวมถึงความเศร้าเป็นเวลานาน ความนับถือตนเองต่ำและความคิดฆ่าตัวตายหรือความพยายามฆ่าตัวตาย การใช้แอลกอฮอล์และยาเสพติด

ผลกระทบทั่วไปทางอารมณ์และจิตวิญญาณของความรุนแรงในครอบครัวที่พบเห็นได้ คือ ความสิ้นหวัง รู้สึกหมดความหวัง ความท้อแท้เกี่ยวกับชีวิตและอนาคต ขาดความไว้วางใจในสิ่งรอบรอบข้าง การตั้งคำถามและสงสัยในความเชื่อทางจิตวิญญาณ ไม่มีแรงจูงใจในการดำเนินชีวิตต่อ

ผลกระทบทั่วไปต่อเด็กที่เห็นความรุนแรงในครอบครัว ไม่ว่าจะเด็กจะเป็นพยานหรือประสบกับการล่วงละเมิด พัฒนาการของเด็กอาจส่งผลเสียได้ เหยื่อความรุนแรงในครอบครัวที่ยังไม่ถูกแยกออกจากกันทำให้เด็กมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นต่อปัญหาพฤติกรรมทางอารมณ์ โดยไม่คำนึงว่าพวกเขาจะถูกทำร้ายโดยตรงหรือไม่ก็ตาม ผลกระทบนี้อาจรวมถึงความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า ปัญหาทางการเรียน ความกลัวในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ปลอดภัยต่อชีวิตที่จะเกิดขึ้น

แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ความรุนแรงในครอบครัวเป็นประเด็นท้าทายทั่วโลก และแม้ว่าส่วนใหญ่จะส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง แต่ผู้ชายและเด็กผู้ชายก็ไม่ละเว้นเช่นกัน แนวทางการปฏิบัติตนในการแก้ไขปัญหาคือการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ผู้เขียนได้ทำการปรับปรุงแก้ไขมาจากบทความความรุนแรงในครอบครัวของ สุกัญญา สดศรี (Sodsri, 2018; Pace, 2021) สามารถสรุปแนวทางการป้องกันและแก้ไขได้ดังนี้

1. การศึกษา การให้ความรู้และการศึกษาสามารถช่วยให้เรียนรู้วิธีหยุดความรุนแรงในครอบครัว สอนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิสตรีและการละเมิดสิทธิของผู้ชาย นอกจากนี้ยังช่วยให้ทราบว่าช่วยผู้ชายหรือผู้หญิงที่ถูกทารุณกรรมได้อย่างไร คนที่ขาดความรู้มีแนวโน้มที่จะมีรายได้น้อยและมีอำนาจต่อรองในครอบครัวน้อยกว่า ดังนั้น การศึกษาที่มีคุณภาพอาจเป็นหนึ่งในวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการหยุดความรุนแรงต่อเพศได้

2. ปฏิบัติตามกฎหมาย การเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือผู้นำครอบครัวที่ไม่มีอำนาจในการล่วงละเมิดหรือใช้ความรุนแรงในครอบครัว ต้องเข้าใจว่ามีมาตรการทางกฎหมายสำหรับการป้องกันความรุนแรงในครอบครัว มีมาตรการทั่วไปบางอย่างรวมถึงการให้ผู้ล่วงละเมิดเข้าสู่โปรแกรมการฟื้นฟูเช่นเดียวกับการลงโทษ เช่น ค่าปรับ การบริการชุมชน และอื่น ๆ หากดำเนินการได้ดีมาตรการเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการป้องกันความรุนแรงในครอบครัว

3. ความอดทน มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบไม่มีอยู่จริง เพื่อให้ความสัมพันธ์ดำเนินต่อไป ทั้งสองฝ่ายต้องแสดงความเป็นผู้ใหญ่และเรียนรู้ที่จะอดทนต่อความไม่สมบูรณ์ของกันและกัน ความอดทนอดกลั้นเป็นหนึ่งในกลยุทธ์การป้องกันความรุนแรงในครอบครัวที่ดีที่สุด เมื่อมีความอดทน ความรุนแรงจะไม่ค่อยเกิดผลในบ้าน ความอดทนควรขยายไปถึงเด็ก คนใช้ในบ้าน และสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนด้วย

4. ขอความยินยอม เพื่อป้องกันความรุนแรงในครอบครัว ทั้งคู่ต้องได้รับความยินยอมจากกันและกันก่อนที่จะดำเนินการบางอย่าง เช่น การมีเพศสัมพันธ์ แม้ว่าทั้งคู่ควรพร้อมสำหรับกันและกัน แต่บางครั้งก็อาจไม่เป็นเช่นนั้น แทนที่จะใช้การบังคับขู่ขู่และความรุนแรง ผู้ชายหรือผู้หญิงควรแสดงความยับยั้งชั่งใจและเข้าใจ ทุกคนต้องเรียนรู้ที่จะปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างถูกวิธี และเข้าใจว่าการข่มขืนและการบังคับขู่ขู่ระหว่างสมรสอาจเป็นการละเมิดสิทธิสตรีหรือสิทธิบุรุษ แม้ว่าจะมีความประทับใจว่าผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่วงละเมิดทางเพศ แต่ผู้ชายก็ตกเป็นเหยื่อของการล่วงละเมิดเช่นกัน

5. เคารพในคำสอนของศาสนา ทุกศาสนายกย่องคุณงามความดี เช่น ความรัก สันติภาพ ความเมตตา ความสัตย์ซื่อ และอื่น ๆ การปฏิบัติตามคำแนะนำทางศาสนาเหล่านี้จะช่วยหยุดความรุนแรงในครอบครัวในความสัมพันธ์ได้

6. ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศเพิ่มความเสี่ยงของการใช้ความรุนแรง และขัดขวางความสามารถของผู้ที่ได้รับผลกระทบในการแสวงหาความคุ้มครอง อย่างไรก็ตาม มีวัฒนธรรมในโลกที่ผู้หญิงมีอำนาจเหนือกว่าและผู้ชายถูกบังคับให้ยอมจำนน กลยุทธ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมดต้องตระหนักว่าผู้ชายก็มีแนวโน้มที่จะถูกล่วงละเมิดเช่นกัน เป็นเรื่องปกติมากที่จะเชื่อมโยงความรุนแรงในครอบครัวกับผู้ชาย

7. การเจรจาพูดคุย มนุษย์มักจะแสดงแนวโน้มเป็นสัตว์ในบางครั้ง ในความสัมพันธ์ ความใจแคบ ความโกรธ และอารมณ์ชั่ววูบจะทำให้ความรุนแรงในครอบครัวแย่ง ความอดทนอดกลั้น การเจรจายังคงเป็นหนึ่งในทางออกที่เป็นไปได้มากที่สุดสำหรับความรุนแรงในครอบครัว

8. ความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ มีผู้เชี่ยวชาญมากมายที่มีความรู้ในการช่วยเหลือผู้ถูกทารุณกรรม หากคุณเป็นผู้ที่ประสบกับความรุนแรงในรูปแบบใด ๆ ที่บ้านหรือในที่ทำงาน คุณอาจพิจารณาปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ด้านสุขภาพ กฎหมาย จิตวิทยา หรือคำแนะนำในรูปแบบอื่น ๆ

9. การมีงานทำมีรายได้ หากคุณเป็นชายหรือหญิงที่ว่างงาน คุณอาจพบว่า การนั่งอยู่บ้านทั้งวันอาจทำให้คุณหงุดหงิดได้ สำหรับผู้ชายหรือผู้หญิงบางคนที่มีคู่ครองและลูก ความผิดหวังดังกล่าวอาจนำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัวต่อกันและกันและต่อลูกโดยไม่จำเป็น การหางานสามารถช่วยขจัดความกังวลทำให้คุณมีสมาธิ และที่สำคัญที่สุดคือช่วยให้คุณมีรายได้เพื่อดูแลตัวเองและครอบครัว

10. หลีกเลี้ยงเพื่อนร่วมงานที่ไม่ดี แรงกดดันจากเพื่อนร่วมงานมีอิทธิพลอย่างมากต่อการใช้ความรุนแรง

11. เข้าร่วมกลุ่มที่ประกาศต่อต้านความรุนแรงในครอบครัว หากเคยประสบกับความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่าเมื่อใด คุณอาจต้องการช่วยหยุดความรุนแรงในครอบครัวก่อนที่จะเริ่ม คุณสามารถทำได้โดยการเข้าร่วมกลุ่มที่ให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและผู้ชายที่ถูกทารุณกรรม

12. การออกกำลังกาย

13. เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา การมีทักษะในการแก้ปัญหาสามารถช่วยป้องกันความรุนแรงในครอบครัวได้

14. เครื่องคิดแต่อย่างรุนแรง การรักษาความสัมพันธ์บางครั้งอาจต้องใช้ความเข้มงวดบ้าง แต่ไม่ได้หมายความว่า คุณจะต้องทุบตีคู่ของคุณจนยอมจำนน ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับและทำลายความพยายามทั้งหมดที่มีในการหยุดความรุนแรงต่อทุกเพศทุกวัย

15. แสดงความรักต่อกันเป็นประจำ

16. หลีกเลี้ยงการนอกใจ มีความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในครอบครัวกับการกล่าวหาว่านอกใจ/หึงหวงทางเพศ การล่วงละเมิดหรือความรุนแรงที่เกิดจากการนอกใจหรือการกล่าวหาว่านอกใจเป็นเรื่องปกติระหว่างชายและหญิง การสื่อสารต่อกันของคุณสามารถช่วยป้องกันการละเมิดในครอบครัวได้

17. หลีกเลี้ยงเพลงและภาพยนตร์ที่ส่งเสริมความรุนแรงทางเพศ หน่วยงานกำกับดูแลเพลงและภาพยนตร์ และคณะกรรมการเซ็นเซอร์บางครั้งห้ามเพลงและภาพยนตร์บางเรื่องด้วยเหตุผลใดก็ตาม

18. นำกฎและกลไกการระงับข้อพิพาทมาใช้

19. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อนที่ไว้ใจได้ เพื่อนร่วมงาน และญาติ การจัดการปัญหาทั้งหมดระหว่างคู่เป็นการภายในอาจเหมาะสม แต่บางครั้งเพื่อป้องกันความรุนแรงในครอบครัว อาจจำเป็นต้องเล่าให้คนในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน ญาติ และคนอื่นๆ ฟัง การศึกษาพบว่าครอบครัวและเพื่อนสามารถช่วยยุติความรุนแรงในครอบครัวได้ หากมีคนต้องการทราบวิธีช่วยเหลือผู้หญิงหรือผู้ชายที่ถูกทารุณกรรม ให้ปรึกษากับคนที่คุณไว้ใจได้ เพราะพวกเขาจะให้คำแนะนำที่มีประสิทธิภาพที่สุดแก่คุณ

20. เดินออกไปหรือยุติความสัมพันธ์ บางครั้งการแต่งงานหรือความสัมพันธ์อื่น ๆ ไม่ได้มีไว้เพื่อเป็นการผูกมัด หากคุณพยายามทุกวิถีทางแล้วพบว่าคุณทั้งคู่เข้ากันไม่ได้ แทนที่จะใช้ความรุนแรงในครอบครัวและการล่วงละเมิด การออกจากความสัมพันธ์โดยสันติอาจเป็นเรื่องที่ดีกว่า

บทสรุป

ความรุนแรงในครอบครัวที่ผู้ชายตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงและถูกล่วงละเมิดในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ชายได้ถูกมองข้ามไปเนื่องจากสังคมได้กำหนดว่าความรุนแรงต่างๆที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากผู้ชายเป็นฝ่ายกระทำ อยู่ฝ่ายเดียว เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมและมุมมองทางเพศ การมีอยู่จริงของเหยื่อความรุนแรงที่เป็นเพศชายมีมานาน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ จากการสำรวจพบอัตราการกระทำคามผิดด้านความรุนแรงในครอบครัวใกล้เคียงกันมากในผู้ชายและผู้หญิง จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวมีความสมมาตรทางเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ชายก็สามารถตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในครอบครัวอย่างแท้จริงและผู้หญิงเป็นผู้กระทำความรุนแรงนั้น ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากมายที่ผู้ชายเป็นผู้ถูกกระทำ รูปแบบของความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย การล่วงละเมิดทางจิตใจ การบีบบังคับและควบคุมทางเพศ ความรุนแรงทางการเงิน การใช้กฎหมายควบคุม ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก การใช้คำพูด คำหยาบคายโดยเจตนา การข่มขู่ การหนีออกนอกบ้าน ผลจากการที่ผู้ชายถูกกระทำคามรุนแรงจากผู้หญิงพบว่าส่งผลเสียในระยะยาวกับผู้ชายต่อสภาพร่างกาย และจิตใจ การใช้แอลกอฮอล์ โรคเครียดหลังถูกกระทำคามรุนแรง การใช้สารเสพติดในทางที่ผิด โดยเฉพาะเหยื่อเพศชายที่เป็นพ่อพบว่าความสัมพันธ์กับเด็กได้รับผลกระทบ เช่น ครอบครัวแตกแยก การสิ้นสุดความสัมพันธ์ของพ่อแม่ การล่วงละเมิดทางกฎหมายโดยเฉพาะการใช้ศาลเยาวชนและครอบครัวมีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพจิตของเหยื่อความรุนแรงที่เป็นเพศชาย ส่วนความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเพศชายหลังหย่าร้างที่ประสบพบว่ามีมากมายหลายรูปแบบ ได้แก่ ความรุนแรงทางวาจา การกล่าวด่าใส่ร้าย การบังคับขู่เข็ญ การระงับการติดต่อกับเด็กและจัดการความสัมพันธ์กับเด็ก ความรุนแรงด้านเสรีภาพ การสะกดรอยตาม บ่งชี้ว่าผู้ชายยังคงต้องทุกข์ทรมานหลังจากสิ้นสุดความสัมพันธ์ด้วยน้ำมือของอดีตคู่ครอง ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่สามารถเอาผิดได้ถ้าเป็นการทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว

ปัญหาการใช้ความรุนแรงของครอบครัว ในด้านที่สังคมไทยมองผ่านหรือมองข้ามไป ซึ่งเป็นความรุนแรงในครอบครัวที่ผู้ชายเป็นผู้ถูกกระทำ แต่ไม่มีใครพูดถึงต้องถูกปิดไว้ด้วยคำที่ว่าผู้ชายเป็นเพศที่อ่อนแอและร้องไห้ให้ใครเห็นไม่ได้ “ถ้าผู้ชายร้องไห้ไม่เป็น” สังคมไทยยังมองข้ามไปและให้ความสำคัญไม่มากพอ ถึงแม้จะเป็นเพียงส่วนน้อย แม้ผู้ชายจะสร้างการบาดเจ็บที่มากกว่าในความรุนแรงในครอบครัว แต่สังคมไม่ควรมองข้ามอาการบาดเจ็บที่ผู้ชายได้รับจากการกระทำโดยผู้หญิง การกระทำโดยผู้หญิงอาจดูเหมือนเล็กน้อยทว่าอาจส่งผลร้ายแรงกับผู้ชายได้เช่นกัน จากการศึกษาสาเหตุของการใช้ความรุนแรงรวมถึงศึกษาลักษณะของการใช้ความรุนแรงแล้ว ผู้เขียนเห็นว่าแนวทางแก้ไขและป้องกันการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้นควรมี การให้ความรู้ เน้นให้ทุกคนปฏิบัติตามกฎหมาย ยอมรับในความแตกต่างและความเสมอภาคระหว่างเพศ การให้เกียรติกันและกัน การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา การพูดคุยทำความเข้าใจ การหากิจกรรมหรือการทำงานหารายได้ การเลือกคบเพื่อนที่ดี การออกกำลังกายเพื่อเบี่ยงเบนการใช้ความรุนแรง แสดงความรักต่อกัน หลีกเลี่ยงการนอกใจ การควบคุมสื่อต่างๆของภาครัฐ การขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญหากตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ที่บ้านหรือในที่ทำงาน พิจารณาปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ กฎหมาย จิตวิทยา หรือคำแนะนำในรูปแบบอื่น ๆ การเพิ่มช่องทางให้บริการและช่วยเหลือสำหรับผู้ชายที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในครอบครัว สร้างบริการที่ไม่แบ่งแยกเพศและหยุดการพิจารณาจากประสบการณ์ที่เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับผู้ชายที่เป็นเหยื่อ และมีแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ชายที่ตกเป็นเหยื่อ โดย 1) ให้บริการโดยไม่เปิดเผยข้อมูล ตัวตน ในระยะเริ่มต้นจึงจะทำให้ผู้ชายกล้าเข้ารับบริการและขอรับการ

ช่วยเหลือ โดยไม่ต้องกลัวการตัดสินใจหรือมีความลำบากใจ 2) ควรมีบริการพื้นฐานอย่างเป็นรูปธรรมซึ่งตระหนักและตอบสนองในหลายๆด้านที่ทับซ้อนกันระหว่างประสบการณ์และความต้องการของผู้ถูกระทำที่หลากหลาย 3) ได้รับบริการการช่วยเหลือเฉพาะของเพศชาย ลดอุปสรรคทางโครงสร้างและวัฒนธรรม การตีตราว่าความรุนแรงว่าเกิดจากการกระทำของผู้ชาย 4) การจัดให้มีพื้นที่ในการรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และการขอรับการสนับสนุน ตลอดจนคนในสังคมควรให้การสนับสนุนและผลักดันให้ปัญหาความรุนแรงลดน้อยลงด้วยการแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นความรุนแรงในครอบครัว เพราะความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องของสาธารณสุขไม่ใช่เรื่องส่วนตัวอีกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Adetunji, J. (2018). *Domestic violence doesn't just happen to women*. Retrieved April 26, 2018, from https://theconversation.com/domestic-violence-doesnt-just-happen-to-women95246?_trms=9e789a513976203d.1666414735221
- Archer, J. (2000). Sex differences in aggression between heterosexual partners: A meta-analytic review. *Psychological Bulletin*, 126(5), 651-680.
- Barnes, R., & Donovan, C. (2018). *Domestic violence in lesbian, gay, bisexual and/or transgender relationships*. In N. Lombard (Ed.), *Routledge handbook of gender and violence* (pp. 67-81). Routledge.
- Berger, J. L., Douglas, E. M., & Hines, D. A. (2016). *The mental health of male victims and their children affected by legal and administrative partner aggression*. *Aggressive Behavior*, 42(4), 346-361.
- Birchell, G. (22 Feb 2019). *The sun*. Retrieved June 2, 2022, from <https://www.thesun.co.uk/news/6080402/alex-skeel-jordan-worth-jailed-domestic-abuse/>
- Capaldi, D.M., Shortt, J.W. & Kim, H.K. (2005). A life span developmental systems perspective on aggression toward a partner. In: Pinsof, W.; Lebow, J., editors. *Family Psychology: The Art of the Science*. New York: Oxford University Press.
- Cook, P. W. (2009). *Abused men: The hidden side of domestic violence*. Praeger Publishers.
- Drijber, B. C., Reijnders, U. J. L., & Ceelen, M. (2013). Male victims of domestic violence. *Journal of Family Violence*, 28(2), 173-178.
- Dutton, D. G., & White, K. R. (2013). Male victims of domestic violence. *New Male Studies: An International Journal*, 2(1), 5-17.
- Felson, R. B. (2002). *Violence & gender reexamined (Vol. 21)*. Washington, DC: American Psychological Association.
-

- Hine, B., Bates, E. A., & Wallace, S. (2022). "I have guys call me and say 'I can't be the victim of domestic abuse'": Exploring the experiences of telephone support providers for male victims of domestic violence and abuse. *Journal of interpersonal violence, 37*(7-8), NP5594-NP5625.
- Humphreys, C., & Thiara, R. (2003). Mental health and domestic violence: I call it symptoms of abuse. *The British Journal of Social Work, 33*(2), 209-226.
- Huntley, A. L., Potter, L., Williamson, E., Malpass, A., Szilassy, E., & Feder, G. S. (2019). Help-seeking by male victims of domestic violence and abuse (DVA): A systematic review and qualitative evidence synthesis. *BMJ Open, 9*(6), 1-13.
- Klostermann, K. C., & Fals-Stewart, W. (2006). *Intimate partner violence and alcohol use: Exploring the role of drinking in partner violence and its implications for intervention. Aggression and violent behavior, 11*(6), 587-597.
- Logan, T. K. (2019). Examining stalking experiences and outcomes for men and women stalked by (ex)partners and non-partners. *Journal of Family Violence, 35*, 729-739.
- Office for National Statistics. (November 2020). *Domestic abuse in England and Wales overview*: Retrieved June 2, 2022, from <https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/crimeandjustice/bulletins/domesticabuseinenglandandwalesoverview/november2020>
- Pace, R. (29 April 2021). *20 Effective Ways of Domestic Violence Prevention*: Retrieved June 2, 2022, from <https://www.marriage.com/advice/domestic-violence-and-abuse/ways-of-domestic-violence-prevention/>
- Pongpan-anoosorn, W. (2013). Critical Problem Resolution of Family Violence throughout the Protection of the Victim of Family Violence. *Journal of Thai Justice System, 6*(3), 65-80.
- Straus, M. A. (2005). *Serious Social Problem. Current controversies on family violence*. Thousand Oak, CA: Sage.
- Straus, M. A. (1995). *Trends in cultural norms and rates of partner violence: An update to 1992*. Understanding partner violence: Prevalence, causes, consequences, and solutions.
- Sodsri, S. (2018). The Problem of family Violence in Thai Society. *Journal of MCU Peace Studies, 6*(1), 600-609.
- Theeravut, N. (2018). *Domestic Violence in Thai Society: Causes, Preventive and Corrective Actions. Behavioral Science Research, 24*(2), 1-20.
- Tuila, S., Suksawat, J., & Ranong, L. N. (2020). The Effects of Group Psychological Counseling Program Using Art Feeling to Restore Resilience Quotient of Violently Domestic Abused Women in Social Assistance Center of Kamphaeng Phet Province. *Ratchaphruek Journal, 18*(2), 100-108.
-

- Voice online. (Jun 7, 2018). *คุณภาพชีวิต. เมื่อผู้ชายถูกล่วงละเมิดทางเพศ ความเจ็บปวดที่ถูกซ้ำเติมในสังคมชายเป็นใหญ่*. Retrieved June 2, 2022, from <https://voicetv.co.th/read/SJf4RqLm>
- Wacharasin, C., Khamngoen, R., Sriprasan, C., & Chivanon, N. (2018). Factors Related to Violence in Families with School Age Children. *The Southern College Network Journal of Nursing and Public Health*, 5(2), 189-200.
- Weare, S. (2018). 'Oh you're a guy, how could you be raped by a woman, that makes no sense': towards a case for legally recognising and labelling 'forced-to-penetrate' cases as rape. *International Journal of Law in Context*, 14(1), 110-131.
- World Health Organization. (2019). *Intimate partner violence and alcohol*. Geneva: World Health Organization.
-